

נאצר רבאח

מה שלא אמר יוסף

יום רביעי לך,
 ולך יום חמישי,
 וכל ימי האכל לך הם
 עיניך חרבות מדמעות
 השנים חרבות, חכמתך האיתנה
 חרבים הבתים הפרושים מן הנהר עד הים
 בעודי מצפה לשוב, כזמר שירות
 ואני מזמן השבתי לך את הכתנת
 ואינך פוסק לשאל על אודותי את אחי הבוכים
 לשאל את ליגת המדינות ואת הברואים הנודדים,
 כבר אינני יוסף, אבי,
 כבר אינני שותה קפה קר
 עת האחרים מתפנים משיח השבטים,
 אני מצפה לחג כרי שתקנה לי כתנת חדשה,
 כבר אין לי אחים שישליכו אבנים ביוכל רחמיך
 שישברו על ברכי החרון את חלומי הפעוט
 כבר אינני ילד, אבי,
 אני מלך האחרים,
 אדון הארץ, שומר החטה, היפה בנביאים,
 אני בבעלות האחרים,
 למה שאשוב אליך?
 כתנתי, שהממשלות קדושה, נקרעה
 ועם השנים סוכבוה הפקועות
 כה שקרן היה דמי
 ומכל עבר אתה מבחין כעת בזאב השבט

מבחינך בכדי דוּתְךָ הנצחית במועצת הבטחון
בעודך הופך בין ידיך את הכתנת החדשה
שהכוכבים קשטוה והציויליזציה בשמתה
ומתנחם בה... עלי
בניחוח הארץ על הארץ
במפתחות על הבתים
כבר אינני ילדה, אבי
אני כאן, היה אתה שם, רחוק
יתברכו בני ההולכים אל חטת שמחתם,
מעירים את השחר,
גוררים את השמש בידה
אל אחרון הגרגרים בשדה,
חיד אליהם, אבי,
חיד פעם אחת,
אולי יזכרו בסב קדמון
שהיה זרע בארץ פנעז כרמים
אולי יזכרו בך והם מסירים את שלמתם,
והם שותים יין.

עזה, ינואר 2009

מערכת גיא רון-גלבע